

Επειδή τον τελευταίο καιρό πολλά ακούγονται και γράφονται σχετικά με την "μεταπήδηση" πολλών στελεχών του "πάλαι ποτέ ισχυρού ΠΑΣΟΚ" προς τον ΣΥΡΙΖΑ,

Επειδή πράγματι είναι τουλάχιστον πολιτική "αγυρτεία" το φαινόμενο τέτοιων στελεχών, που ενώ στα χρόνια των "παχίων αγελάδων του ΠΑΣΟΚ" ευχαρίστως συνωθούνταν να βοσκήσουν στα "εύφορα σοσιαλιστικά" λιβάδια της πασοκικής εξουσίας σήμερα - μετά την τόσο κοπιώδη προσφορά τους στον τόπο, αυτός αδόξως "τρακάρισε" στο επάρατο "μνημονιακό" 2010- φαίνεται ότι από άλλο (το ΣΥΡΙΖΑΙΚΟ) μονοπάτι επιθυμούν να συνεχίσουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους!!!!

Επειδή καλώς η κακώς στις Ευρωεκλογές του περασμένου Μάιου κατέβηκα με το ψηφοδέλτιο της ΕΛΙΑΣ σε πολιτικά χαλεπούς καιρούς και υποστήριξα ουσιαστικά την λογική για την δημιουργία μιας μεγάλης σύγχρονης μεταρρυθμιστικής Δημοκρατικής Παράταξης. Μιας παράταξης που θα εγγυηθεί την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, θα αναδείξει και θα αξιοποιήσει τους συντελεστές ισχύος της, θα επιχειρήσει την ανόρθωση της οικονομίας με την αναδιάρθρωση του παραγωγικού μοντέλου της και θα προσανατολίσει την κοινωνία στην αρχή της δίκαιης κατανομής και φορολόγησης του

παραγόμενου πλούτου, με τολμηρές μεταρρυθμίσεις σε όλα τα επίπεδα της πολιτικής, της οικονομίας και του κράτους,

Επειδή στο αυριανό Σαββατοκύριακο θα συμμετάσχω ως μέλος της Εθνικής Επιτροπής Οργάνωσης του Συνεδρίου για την δημιουργία αυτής της Παράταξης όχι πολύ αισιόδοξος ομολογώ, αφού το εγχείρημα επιχειρείται μετά από παλινωδίες -ασυγχώρητες για αυτούς που κρατούν τα σκήπτρα των εξελίξεων- μέσα σε ένα κλίμα συνέχισης του κατακερματισμού του σύγχρονου κεντροαριστερού χώρου,

Έχω να δηλώσω προς κάθε κατεύθυνση τα ακόλουθα:

Κατανοώ πολύ καλά το γεγονός ότι η δημοσκοπική υπεροχή του ΣΥΡΙΖΑ και η δημιουργία κάποιου ρεύματος υπέρ του σε συνδυασμό με την προϊούσα και εν πολλοίς φυσιολογική φθορά της (συγ)κυβέρνησης δημιουργεί ορισμένες συνειδησιακές και ιδεολογικές πιέσεις ή και σκεπτικισμό σε κάποιους ανθρώπους του ευρύτερου κεντροαριστερού χώρου αναφορικά με τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση.

Σε ότι με αφορά προσωπικά δεν προτίθεμαι επ' ουδενί να υποκύψω ή έστω να φλερτάρω με την ιδεολογική πίεση του ΣΥΡΙΖΑ και τις ανοησίες περί "ουράς της δεξιάς" και τα συναφή. Στηρίζω ξεκάθαρα αυτή την κυβέρνηση διότι στηρίζω την πολιτική της αναγκαίας σταθερότητας για να βγει η χώρα από την κρίση. Γιατί θεωρώ πως παρόλα τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργεί η συγκυβέρνηση με την (δυστυχώς...αμετανόητη) ΝΔ, τις αδυναμίες στο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της, τα λάθη και τις παλαιοκομματικές νοοτροπίες που ακόμη ενδημούν στο πολιτικό σκηνικό ή ακόμα και τις θεσμικές εκπτώσεις κάποιες φορές που τραυματίζουν την πολιτική μας πρόοδο, οδηγεί αργά και σταθερά τον τόπο έξω από την κρίση, κάτι που δεν είναι δική μου απλώς πεποίθηση, αλλά και πεποίθηση των ευρωπαίων εταίρων μας, των (μισητών....αγορών που έχασαν κάποια δις από τα δανεικά που φάγαμε στην υγεία των κορόιδων) και των διεθνών αναλυτών (και όχι τωναριστεριστικών οικονομολόγων που δεν έχουν αντιληφθεί ότι ζούμε στον καπιταλισμό).

Δεν αισθάνομαι λιγότερο κεντροαριστερός, πόσο μάλλον λιγότερο δημοκράτης. Δεν πρόκειται στο όνομα καμίας τάχα μου πούρας κεντροαριστεροσύνης και διαφοροποίησης με την επάρατο δεξιά να μετατραπώ σε έναν ενοχικό ή ακόμα χειρότερα μεταμελημένο "μνημονιακό" υποκύπτοντας στην τάχα "ιδεολογική ηγεμονία του ΣΥΡΙΖΑ (τα ουρί του ...παραδείσου έρχονται πάλι ...σύντροφοι γρηγορείτε!!) και παρακαλώντας στο κατώφλι

του με χαρτάκι προτεραιότητας να γίνω ξανά ...επαναστάτης για το καλό των φτωχών!.

Δεν έχω να απολογηθώ σε κανέναν γιατί στήριξα και συνεχίζω να στηρίζω με συνέπεια την μόνη πολιτική που μπορούσε να κρατήσει τη χώρα μου στην Ευρώπη προκειμένου να εγγυηθεί τον εκσυγχρονισμό του κράτους και της οικονομίας και να φράξει το δρόμο στη μετατροπή της σε μια Αργεντινή των Βαλκανίων.

Δεν αισθάνομαι φυσικά καθόλου ουρά της ΝΔ. Η ΝΔ ας αισθανθεί αν θέλει ουρά δική μου διότι αυτή προσχώρησε -μετά από μια οργιώδη Ζαππειακή "αντιμνημονιακή" τύπου ΣΥΡΙΖΑ φάση- στην πολιτική που εισήγαγε ο δικός μου χώρος πολιτικής σκέψης κι όχι το αντίστροφο. Δεν στρουθοκαμηλίζω σχετικά με το ποιόν της παρούσας ΝΔ (ο λύκος και αν ..εγέρασε) όπως χαρακτηρίζεται από τις θέσεις της (από το σύμφωνο συμβίωσης, στην τοποθέτηση αποτυχημένων πολιτευτών σε κρατικές θέσεις, στα πελατειακά παιχνίδια με τους ένστολους και στα ρεζιλίκια της Μπαλτακειάδας). Ξέρω ότι θα έρθει η ώρα που ο κάθε κατεργάρης θα κάτσει στον πάγκο του!

Δεν σκοπεύω να διαμορφώσω τους όρους της οποιας πολιτικής μου διαδρομής με κριτήριο το που "πάει το ρεύμα και που φυσάει ο άνεμος" για να χαρώ τα ...οφίτσια της εξουσίας που σαν ...χάντρες κουνάει ο (έξυπνος εν προκειμένω) ΣΥΡΙΖΑ. Δεν ετεροπροσδιορίζομαι. Ξέρω καλά τι είμαι και δεν έχω ανάγκη πιστοποιητικών κεντροαριστεροσύνης από κανέναν και ιδίως από αυτούς που εκπροσωπούν σήμερα τις χειρότερες πλευρές του πάλαι ποτέ ισχυρού δικού μας χώρου.

Κι αν αποτύχω; Απέτυχα! Θα ζήσω και στη μειοψηφία δεν χάλασε ο κόσμος δα, μαθημένος είμαι! Αυτό που έχει σημασία είναι ο αγώνας για τις ιδέες σου. Και φυσικά για τη συνείδησή μου που την κρατώ όσο μπορώ περισσότερο ανάλαφρη για να μπορώ να κοιμάμαι το βράδυ τουλάχιστον ήσυχος.

Όσο ο χρόνος κυλάει και τα «μαύρα σύννεφα» μαζεύονται στο πολιτικό στερέωμα και όχι μόνο, καθίσταται όλο και πιο αναγκαία και επείγουσα η συγκρότηση ενός μετώπου της λογικής απέναντι στον λαϊκισμό και τον κρατισμό (δεξιός και αριστερός προέλευσης) που κατατρώει τις σάρκες της χώρας με τη δημιουργία μιας σύγχρονης Κεντροαριστερής Δημοκρατικής Παράταξης. Χωρίς όμως άλλες καθυστερήσεις!! Αλλιώς, είναι σαν να σπρώχνουμε τον κόσμο μας στη μοιρολατρία και στην παραίτηση ή σε αναζήτηση στέγης αλλού. Και αυτό κινδυνεύει να αποδειχθεί μοιραίο όχι για τον χώρο, αλλά για τη χώρα. Ο δρόμος μέχρι το συνέδριο πριν το τέλος αυτού του χρόνου δεν θα είναι στρωμένος με

λουλούδια. Η Δημοκρατική Παράταξη μας χρειάζεται όλους. Το έχει ανάγκη ο τόπος.

του Παναγιώ τη Πάτρα

υποψηφίου ευρωβουλευτή της Ελιάς – Δημοκρατική Παράταξη